

Obisk Muslimanskega kulturnega in verskega centra, 9. november 2023

Džamijo smo člani Kluba upokojencev Mestne uprave MOL in nekateri družinski člani ter prijatelji obiskali v zgodnjem novembrskem popoldnevu, v času, ko je sonce prijazno osvetljevalo ploščad med poslopji tega centra. Da je to kulturni center in ne le verski objekt, pričajo poslopja okoli minareta. Minaretu najbliže stoji prav džamija, ki je največji objekt, vendar z minaretom ni neposredno povezan, kar je svojevrstna posebnost. Naslednja specifičnost ljubljanske džamije je ravna streha in ne kupola, kot je to pri džamijah običajno. Kupola je namreč v notranjosti in se je ob večerni razsvetljenosti vidi skozi steklene površine. Minimalistično notranjost z izjemo kupole in lestence, dopolnjuje mehka preproga, prilagojena muslimanskim molitvenim obredom, sklanjanjem, pripogibanjem in dotikanjem tal z nosom in čelom. Prav zavoljo slednjega je prostor za ženske na dvignjenem delu notranjosti džamije. Zanimivost ljubljanske džamije je možnost, da se notranji prostor popolnoma odpre proti ploščadi in v času muslimanskih praznikov, ko se molitev udeleži veliko število vernikov, tako združena notranjost džamije in ploščad pred njo lahko sprejmeta vse vernike. Eno od poslopij je umivalnica, kjer verniki opravijo obredno umivanje, kakor jim velewa njihova vera. Nasproti džamije je poslopje knjižnice in učilnic v prvem nadstropju. Knjižnico še urejajo in dopolnjujejo je pa vseeno že na voljo obiskovalcem, z eno samo izjemo, da knjige lahko uporabljajo le v knjižnici. Ko bo knjižnično gradivo dokončno urejeno, bo delo knjižnice potekalo po veljavnih pravilih. Med knjigami so poleg dragocenih izvodov korana in drugih verskih knjig na voljo tudi nekatera leposlovna dela, med njimi smo opazili ime Valerije Škrinjar, ki je živela in ustvarjala med Slovenijo in Bosno in je avtorica, ki je v svojem romanu Bosna in Soča, opisala prvo džamijo v Sloveniji. Majhno džamijo so zgradili bošnjaški vojaki leta 1917 v Logu pod Mangartom. V prvi svetovni vojni so se borili v avstro-ogrski vojski. Danes so na mestu, kjer je nekoč stala, le še temelji. Fotografije te džamije so razstavljene pred večnamensko dvorano.

Upravno poslopje ima poleg pisarn v prvem nadstropju veliko dvorano, v kateri potekajo različni dogodki namenjeni tudi širši javnosti. Med drugimi bo prav tam v kratkem razgovor o Bosni danes, ki ga bo moderiral študent Fakultete za družbene vede, gost pogovora pa bo novinar Ervin Hladnik Milharčič. Iz dvorane se skozi manjši prehod pride do lepo opremljene dvorane za mladinske dejavnosti, opremljene z lesenimi klopmi v več nivojih. Vsa notranja stavbna oprema je v lesu, ki oddaja prijeten in domač vonj.

Najnižji nivo te stavbe zaseda velika in sodobno opremljena športna dvorana.

Še eno poslopje na ploščadi obkroža minaret in džamijo, to je stavba, v kateri je 5 stanovanj za imame in nekaj manjših apartmajev, ki so na voljo priložnostnim gostom. Minaret je vse do konice čisto gol in bel, visok 40 metrov, šele zaključek s svojo mrežasto strukturo in simbolom muslimanske vere, polmesece in zvezdo, dobi svojo značilno podobo. Prav to lahko občudujemo iz različnih koncev našega mesta. Bel beton poslopij in bele plošče na ploščadi srkajo svetlobo in ustvarjajo pomirjujoče in posvečeno vzdušje. Fasade poslopij so obložene z nežno mrežasto železno konstrukcijo v beli barvi in ustvarjajo prav poseben efekt, ki se z igro svetlobe in sence, prenaša tudi v notranjost. Da pa le ne bi bilo vse tako posvečeno, se po stopnicah lahko spustimo v rajski vrt, kot mu pravijo, stopničasto urejene zelenice z estetsko zasajenimi drevesi in poleti obogatene z vodnimi bazenčki, ki ustvarjajo prijeten hlad. V letošnjem letu so si tudi v tem centru omislili Knjižnico pod krošnjami, projekt, ki je zaživel v Ljubljani pred nekaj leti in se uspešno širi. Užitek branja v tej knjižnici je bil neprecenljiv. Betonska stena rajskega vrta služi za občasne fotografske razstave. Ena od teh je bila postavljena tudi

v času našega obiska. Pod teraso, s katere je mogoče občudovati vrt, je tudi restavracija Behar, kjer pripravljajo dnevne malice, in v kateri je mogoče dobiti tudi odlične baklave.

Našo kar številčno skupino je s prijazno dobrodošlico počastil mufti Islamske skupnosti v Sloveniji gospod mag. Nevzet Porić, po objektih pa nas je vodila gospa Ela Porić. Njene razlage so bile izčrpne, pozornost, odprtost in toplina, nepozabni.

Mufti ni pozabil omeniti sodelovanja z MOL in ljubljanskim županom, brez katerih ne bi prišli do konca več kot 50 letnim prizadevanjem za izgradnjo džamije v Ljubljani. Poudaril je, da bodo v prihodnje veseli tovrstnih obiskov in priložnosti za spoznavanje in sožitje.

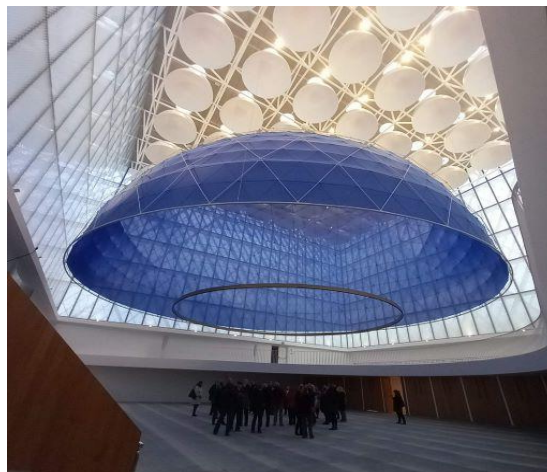
Arhitekturni biro Bevk-Perović je leta 2020 za Muslimanski kulturni center prejel Plečnikovo nagrado.

Za nas obiskovalce je bil obisk izjemen kulturni dogodek.

Nada Breznik, članica kluba

Udeleženci pred minaretom

Ogled notranjosti džamije